

دعای ۱۶۸- در اظهار فروتنی و بیچارگی به پیشگاه خداوند

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْمُولَى وَأَنَا الْعَبْدُ، وَهَلْ يَرْحَمُ
الْعَبْدَ إِلَّا الْمُولَى؟!

مولای من! مولای من! تو مولا و صاحب اختیاری و من
بندهات هستم؛ آیا جز مولا کسی به بنده رحم می کند؟!

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ، وَهَلْ
يَرْحَمُ الدَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ؟!

مولای من، مولای من! تو عزیز و بزرگ، و من خوار و کوچک؛ آیا
جز عزیز، کسی برخوار رحم می کند؟

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ، وَهَلْ
يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ إِلَّا الْخَالِقُ؟!

مولای من، مولای من! تو آفرینندهای و من مخلوق؛ آیا جز
خالق، کسی به مخلوق رحم می کند؟

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ، وَهَلْ
يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطِي؟!

مولای من، مولای من! تو بخشندهای و من نیازمند؛ آیا جز
بخشنده کسی به نیازمند رحم می کند؟

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْمُغِيْثُ وَأَنَا الْمُسْتَغِيْثُ،
وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُسْتَغِيْثَ إِلَّا الْمُغِيْثُ؟!

مولای من، مولای من! تو فریادرسی و من فریادخواه؛ آیا جز
فریادرس، کسی به فریادخواه رحم می‌کند؟

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَانِي، وَهَلْ يَرْحَمُ
الْفَانِي إِلَّا الْبَاقِي؟!

مولای من، مولای من! تو پایداری و من فناپذیر، و آیا جز پایدار،
کسی به فناپذیر رحم می‌کند؟

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ، وَهَلْ
يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ؟!

مولای من، مولای من! تو همیشگی و جاودانه‌ای و من ناپایدار و
رفتنی؛ آیا جز جاودان همیشگی، کسی به ناپایدار رفتني رحم
می‌کند؟

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيْتُ، وَهَلْ يَرْحَمُ
الْمَيْتَ إِلَّا الْحَيُّ؟!

مولای من، مولای من! تو زنده‌ای و من مرده؛ آیا جز زنده،
کسی بر مرده مهریان است؟

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْقُويُّ وَأَنَا الصَّعِيفُ، وَهَلْ
يَرْحَمُ الصَّعِيفَ إِلَّا الْقُويُّ؟!

مولای من، مولای من! تو نیرومندی و من ناتوان، و آیا جز
نیرومند بر ناتوان، کسی رحم می کند؟!

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ، وَهَلْ
يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِيُّ؟!

مولایم مولایم، تو بی نیاز هستی و من نیازمند؛ آیا جز بی نیاز،
کسی بر نیازمند رحمت می فرستد؟

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الصَّغِيرُ، وَهَلْ
يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ؟!

مولای من، مولای من! تو بزرگ و والای و من کوچک و ناچیز؛
آیا جز بزرگ، کسی بر کوچک مهریان است؟

مَوْلَايَ مَوْلَايَ، أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ، وَهَلْ
يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ؟!

مولای من، مولای من! تو مالکی و من مملوک و در اختیارت تو؛ آیا
جز مالک، کسی به بنده در اختیارش رحم می کند؟